

Udvalgets spørgsmål til energiministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

»Ministeren bedes fremkomme med en redegørelse indeholdende en vurdering af konsekvenserne af en vedtagelse af forslaget med hensyn til administration, planlægning, forskning m.v.«

Svar:

Som det fremgår af energiministeriets rapport fra november 1984 om kul og kernekraft, vil der først omkring år 2000 være behov for nye kraftværker af en sådan størrelse, at kernekraft naturligt ville kunne indpasses i det danske elsystem. En vedtagelse af det foreliggende forslag vil således på kort sigt kun have begrænset betydning med hensyn til planlægningen og vurderingen af konkrete eludbygningsprojekter.

På længere sigt vil en vedtagelse af forslaget imidlertid give anledning til en fornyet vurdering af eludbygningsmulighederne fra omkring århundredskiftet. I denne forbindelse vil der bl.a. i den fortsatte energiplanlægning og -forskning være behov for at undersøge mulighederne for at basere eludbygningen på andre teknologier end kulfyring og at videreføre arbejdet med miljøforbedrende teknologi ved kulfyrede kraftværker.

For den offentlige administration skønnes en vedtagelse af forslaget ikke at få personalemæssige konsekvenser. Kun tilsynet med nukleare anlæg under miljøministeriet har administrative opgaver, der er direkte relaterede til anvendelse af kernekraft. De sikkerhedsmæssige opgaver, denne enhed har i dag, vil i vidt omfang stadig eksistere, så længe vore nabolande anvender kernekraft og der til generelle forskningsmæssige formål anvendes forsøgsreaktorer i Danmark.

Med hensyn til arealreservationer til kernekraftværker kan jeg henvise til miljøministerens indlæg ved 1. behandling den 16. januar 1985 af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af arealreservationer til atomkraftværker (B 43).

Miljøministeren redegjorde her for den planlægningsmæssige baggrund for arealreservationerne og tilkendegav, at hvis folketinget vedtager beslutningsforslaget om energiplanlægning uden kernekraft og ikke mener, at der fortsat skal holdes en mulighed åben for senere alligevel at indføre kernekraft, må konsekvensen være, at reservationerne ophæves. Miljøministeren foreslog, at dette i givet fald skulle ske pr. 1. juni i år.

Miljøministeren fandt det imidlertid rigtigt at lade et hurtigt arbejdende embedsmandsudvalg undersøge, om nogle af de arealer, der er reserveret til kernekraftværker, skal kunne bruges til andre formål, hvis de ikke fastholdes til kernekraftværker. Udvalget er nedsat.

Forskningsaktiviteterne i Danmark inden for energiområdet er allerede for flere år siden blevet omlagt, således at det i dag kun er en meget begrænset andel af midlerne, som anvendes på områder, der sigter mod udnyttelse af kernekraft. Den dominerende del af den tilbageværende forskning på kernekraftområdet har et videnskabeligt formål og er endvidere bestemt af ønsket om at opretholde en ekspertise til generelt at kunne følge med i den internationale teknologiske udvikling samt specielt at kunne bistå danske myndigheder i spørgsmål vedrørende kernekraftværker i nabolandene. Vedtagelse af det foreliggende beslutningsforslag vil derfor i denne henseende ikke have forskningsmæssige konsekvenser.